

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość V > Dobre znajomości międzyludzkie, międzykoleżeńskie

WARTOŚĆ V

Dobre znajomości międzyludzkie, międzykoleżeńskie

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Kultura bycia

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Kształtowanie postawy życzliwości

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Znajomość i ocena wszystkich moich znajomych.
- Podział moich znajomych według określonych hierarchii wartości.
- Co dobrego zrobili dla mnie moi znajomi w ostatnim roku?
- Co dobrego ja zrobiłem dla swoich znajomych w ostatnim roku?

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Należy być pozytywnie nastawionym do innych.
- Należy odpłacać dobrem za dobro.
- Należy odpłacać dobrem za zło.
- Powinno się dbać o zawarte przyjaźnie i dobre znajomości.

Zasady

- Dostrzegam pozytywne cechy moich znajomych.
- Staram się zrozumieć problemy moich bliskich.
- Staram się zapominać o doznanych urazach.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość V > Dobre znajomości międzyludzkie, międzykoleżeńskie

- Staram się być życzliwym i wyrozumiałym kolegą/koleżanką.

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Drugi człowiek ma taką samą godność jak ja.
- Moje dziecko ma taką samą godność jak dzieci innych rodziców.
- Zależy mi na szczęściu i powodzeniu sąsiadów i znajomych.

Zasady

- Nawiązuję życzliwy kontakt z sąsiadami.
- Zapraszam znajomych do mojego domu.
- Jestem uczynny: pomagam w pilnowaniu domu moim znajomym, chętnie pomagam w ich potrzebach.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Należy traktować z życzliwością środowisko wychowanków.
- Należy doceniać wychowawczą rolę środowiska pozaszkolnego.
- Środowisko pozaszkolne powinno pomagać w procesie wychowawczym.

Zasady

- Dokładnie analizuję wartości środowiska pozaszkolnego moich wychowanków.
- Daję przykład życzliwego stosunku do środowiska pozaszkolnego. Szanuję inne osoby, instytucje i organizacje, które mają pozytywny wpływ na wychowanie młodzieży.
- Dbam o swój wygląd i wizerunek, w środowiskach, gdzie najczęściej przebywa moje dziecko.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Można wykorzystać metodę aktywizującą – „burzę mózgów” – na temat małych inicjatyw, które uczniowie sami będą podejmować po to, by budować dobrą atmosferę w najbliższym otoczeniu sąsiedzkim. Warto zaznaczyć, że jesteśmy odpowiedzialni za tych, obok których żyjemy. Należy również pamiętać o tym, by wraz z rodzicami w okresie świątecznym odwiedzić z opłatkiem samotnych, starszych mieszkańców bloku, zaprosić ich na wspólne

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość V > Dobre znajomości międzyludzkie, międzykoleżeńskie

kolędowanie albo zorganizować w ramach bloku kwestę na wyprawki szkolne dla dzieci z wielodzietnej rodziny sąsiadów.

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Większość ludzi w swoim środowisku zna się na tyle, aby nawiązać dobry kontakt sąsiedzki. Mieszkańcy i sąsiedzi nie są sobie obcy. Młodzież rozumie konieczność dzielenia życia z innymi¹. Nie dominuje wzajemna niechęć wynikająca z różnicy wykształcenia czy posiadania². Czujemy się wspólnotą.

2.10. ZAGROŻENIA

Pojawia się niezdrowa rywalizacja pomiędzy sąsiadami, mieszkańcami i wychowankami. Istnieje obawa i strach przed grupami patologicznymi występującymi w środowisku sąsiedzkim. Dzieci i młodzież niszczą dobro wspólne, przyrodę; dewastują bloki mieszkalne, klatki schodowe, place zabaw, urządzenia rekreacyjne. Wyzwala się agresja jako forma bycia i życia³.

¹ „Nie można młodości zmarnować. A przeżywa się ją dobrze w warunkach wspólnoty. Moja częśćka młodości staje się w wielkim zespole ogromną siłą. Przeżywajcie więc swą młodość we wspólnocie. Przeżywać młodość we wspólnocie to znaczy przeżywać ją w bliskim kontakcie z bliźnim. A nasz bliźni to kolega szkolny, i rodzina, i społeczeństwo, i cały Naród”. J. Glemp, *Prymas Polski do młodzieży...*, dz. cyt., s. 100.

² „Ponieważ wszyscy ludzie, obdarzeni rozumną duszą i stworzeni na obraz Boga, mają tę samą naturę i to samo pochodzenie, i odkupieni przez Chrystusa korzystają z tego samego powołania i przeznaczenia Bożego, powinna być uznawana podstawowa równość wszystkich”. KDK 29.

³ „Skłonności do agresji mają charakter wewnętrzny i drzemią w sercu człowieka. Niejednokrotnie, jako podświadome skłonności, wpływają na motywy jego działania”. Por. S. Koller, *Agresja*, w: *Encyklopedia nauczania społecznego...*, dz. cyt., s. 24.